

1. Tu, ce te nu-mești creș - tin Spu-ne-mi de ce plângi pe ca - le Când ar tre - bu-i să î - nalți La-u - de și o - sa-na - le? Când ar tre - bu-i iu - bi - rea Su - fle - tul să-ți li - niș-teas - că Iar i - ni-mii să-i șop-tești Să ier - te și să iu - beas - că? Spui că dru - mul e prea greu, Că sunt spini ce te ră - nesc, Că du - re - rea e prea ma - re Pen-tru tru - pul pă - mân - tesc? Spui că cei din ju - rul tău Sunt ne - pă - să - tori cu ti - ne, Că-n ne - caz și su - fe - rin - ță Nu-i ni - meni să te a li - ne?

1. Tu, ce te numești creștin
Spune-mi de ce plângi pe cale
Când ar trebui să-înalți
Laude și osanale?
Când ar trebui iubirea
Sufletul să-ți liniștească
Iar inimii să-i șoptești
Să ierte și să iubească?

*Spui că drumul e prea greu,
Că sunt spini ce te rănesc,
Că durerea e prea mare
Pentru trupul pământesc?
Spui că cei din jurul tău
Sunt nepăsători cu tine
Că-n necaz și suferință
Nu-i nimeni să te aline?*

2. O, tu, suflet întristat
Ai uitat de Dumnezeu?
Ai uitat că la Golgota,
A murit în locul tău?
Ai uitat că te-a iubit
Mai presus de tot și toate
Că iubindu-te pe tine
Și-a trimis Fiul la moarte?

*De ce plângi? Fii fericit!
Ești iubit de Dumnezeu!
Nu privi la cei din jur
Nu contează drumul greu!
Te îndreaptă către cer
Pe aripi de cânt și rugă
Și atunci Iubirea Lui
Numai Ea o să-ți ajungă!*